

1.

A huszonhetedik születésnapomra lehet, hogy egy nincstelen senki leszek. Még két hét. Tegnap elkövettem azt a hibát, hogy a családi vacsorán nem kértem meg annak a lánynak a kezét, akit az apám kiszemelt nekem. Valami agyament ihlettől megszállva még azt is bejelentettem a családnak, hogy meleg vagyok.

Így, bele, mindenki arcába!

Ez egy nagyon-nagyon rossz döntés volt!

A lehető legrosszabb!

Nem is tudom, mi ütött belém, vagy milyen démon szállt meg, hogy pont most kellett világgá kürtölnöm, hogy nem a csajokat szeretem!

Hogy miért volt ez egy extrém módon kicseszett rossz döntés?

Egyrészt, mert az apám legjobb barátjának és üzlettársának a lányáról beszélünk, akivel a „pénzt a pénzzel” elv mentén kellett volna növelnem a családi vagyont. Nem, mintha csórók lennénk, vagy a tönk szélén állnánk! Szó sincs erről! Csak apámnak soha, semmi nem elég. És baromira nem érdekli, hogy kin gázol keresztül a még több pénzért, még nagyobb befolyásért, hatalomért. Az üzlettársa egyben valami szenátor is. Gőzöm sincs,

hogy ez miért volt ilyen fontos az apámnak, vagy, hogy a barátja miért akarta pont most kiárusítani az egyetlen lányát.

Másrészt meg, a mi családunk nem tolerál semmit és senkit, ami, vagy aki, eltér a normálistól.

Ami nekik normális, természetesen!

Az, hogy a saját nememhez vonzódok, a szüleimnek nem az.

Sajnos, az apám volt a legnagyobb, sőt, az egyetlen befektetőm a divatházamban, és ennek a hírnek a hatására még ott, helyben, a családi kastélynak is beillő házuk ünnepi alkalmakra fenntartott ebédlőjében közölte velem, hogy válaszként a bejelentésemre, kiszáll az üzletből. Aztán hogy egy még nagyobbat belém rúgjon, azt is hozzátette: csak becsületből, meg persze, sajnálatból fektetett be. Előre tudta, hogy nem ér semmit az egész! Most legalább be is bizonyosodik, hogy neki volt igaza.

Mintha attól lenne szar egy befektetés, hogy én meleg vagyok!

Ma reggel meg is kaptam hivatalosan a levelet, miszerint tizenöt napom van arra, hogy kivásároljam őt, és megtartsam a cégemet. Tudta jól, hogy erre most nincs pénzem. A múlt hónapban fejeztem be egy fejlesztést, gépeket vettem, meg rengeteg selymet, hogy végre megvalósíthassam a nagy álmom, a saját divatbemutatót.

Ráadásul, az ő ösztönzésére! Ha jobban visszagondolok, kifejezetten a nyomására! Mert a másik opció az volt, hogy élek a jogommal, és elkezdem az apámat, mint befektetőt, kivásárolni a cégemből.

Most aztán röhöghet a markába, hogy tönkre fog tenni. Röhög is, ahogy ismerem! Tegnap éjjel biztos, hogy a sárga földig leitta magát örömeiben! Bár fulladna bele egyszer a hányásába!

A legdühítőbb, hogy mindez azért történt velem, mert nem a pinát szeretem, hanem a faszt. 2024-ben! Abban az USA-ban, ahol állítólag vannak emberi jogok!

Csak nem a mi családukban!

Igaz, kaptam egy mentőövet is a hivatalos levele mellé, miszerint, ha mégis elveszem feleségül Helgát, és csinálok neki legalább egy fiúgyereket, akkor marad minden a régiben.

Mert a lány, az nem is gyerek a mi családukban, csak a fiú. A lány, az valami selejtes egyed, aki csak arra jó, hogy szépen mosolyogjon, fogadja a vendégeket, és addig szüljön, amíg legalább egy fiú ki nem pottyán belőle.

Helga, úgy látszik, pont ez a fajta lány. Ült az asztalnál, és azon kívül, hogy műmosollyal az arcán társalgott az anyámmal, még a szeme sem rebbent, amikor az öregjeink egymás szavába vágva bejelentették: itt az ideje, hogy megismerjük egymást, és a jövő hónapban össze is házasodjunk! Ők már mindenben megegyeztek, mindent elboronáltak! Nekünk csak alá kell írni a házassági

szerződést, aztán részt venni a csili-vili esküvőn, mint valami bábnak.

Hát, nem!

Most azt mondtam: NEM!

És mivel ez nem volt elég az apámnak, meg is indokoltam: meleg vagyok! Én, az ő fia, meleg vagyok! Kisgyerek korom óta sejtem, és már jó néhány éve tudom, hogy meleg vagyok!

Háromszor mondtam el neki a varázslatos szavakat, mire felfogta. Néhány másodperces néma dőbbenet után üvöltetni kezdett, poharakat, tányérokat csapkodott a falhoz, asztalhoz, amit éppen ért. Helga és a családja rekordidőn belül kimenekült az étkezőnkől, meg a házból is. Anyám, még mindig a műmosollyal az arcán ült apám jobbján, a szokásos félig részeg állapotában, és csak bólogatott. Néha odébb húzódott a székkal, hogy apámnak legyen elég tere dühöngeni.

Addig sem őt veri.

Tiszta haszon!

Egy idő után meguntam a cirkuszt, felálltam, és a szobámba mentem. Elhatároztam, hogy ha kell, inkább elmegyek valaki máshoz dolgozni, amíg összeszedem magam, de nem vagyok hajlandó egy ilyen házasságba belemenni! Az is lehet, hogy visszamegyek Párizsba, és végleg hátat fordítok a családomnak.

Felesleges is volt hazajönnöm! Maradtam volna ott, még két-három évig, és gyűjtöttem volna össze annyi pénzt, hogy az apám nélkül is boldoguljak! De én, hülye, mindig arra vágytam, hogy a szüleim egyszer úgy tekintsenek rám, mint a gyerekükre. Hogy legalább egyszer kérdezzék meg, hogy érzem magam? Boldog vagyok-e? Az anyám engedje meg, hogy hozzá bújjak, az apám vigyen el horgászni, vagy csak üljön le velem a hátsó verandán, és beszélgessünk az élet apró-cseprő dolgairól! Ahogy más szülők teszik! És legyenek rám büszkék végre!

Tíz éves koromtól sejtettem, és tizenhat éves koromtól határozottan tudtam, hogy a fiúkhöz vonzódok. De, mint apám egyetlen gyermeke, megpróbáltam megfelelni neki. A középiskolában kosaraztam, a főiskolán fociztam. Még csajoztam is, bár többnyire, már az első romantikus séta után szakítottam, mondván, hogy nem érzem a szikrát kettőnk között!

Mindezt az apám kedvéért!

Ha igazán őszinte akarok lenni magammal, akkor a saját anyagi biztonságomért, azaz apuci pénzéért, támogatásáért, a kényelmes életemért is tettem. Nem kell nekem álságosnak lennem, arra itt vannak a szüleim!

Titokban arra vágytam, hogy egyszer, talán, eszébe jut úgy nézni rám, mint a fiára, és nem, mint egy befektetésre.

Mert neki, minden befektetés volt. Kezdve az anyámmal, aki jó családból származott. Ennek a házasságnak a révén az apám, egy cipész és egy varrónő fia, bekerült a felső tízezerbe.

Valószínűleg addig tartott apám lehengerlő kedvessége, amíg megszáradt a tinta a házasságlevélen, meg a házassági szerződésen.

Az anyai nagyszüleim soha nem voltak szívesen látott vendégek nálunk, és a kötelező karácsonyi találkozó előtt, az apám, már hetekkel sulykolta a leckét belém, meg anyámba is, hogy mit mondhatunk, és mit nem. Ilyenkor anyám szeme alól eltűntek a monoklik, meg a karjáról is a mindenféle foltok. Az apai nagyszülőket soha nem láttam, apa mindig úgy beszélt róluk, mintha már meghaltak volna. Elmúltam tíz éves, amikor kiderült számomra, hogy abban az évben haltak csak meg.

Ennyit az apámról!

Hogy én mire számítottam?!

Valami tündérmesére, vagy varázslatra! A franc se tudja!

Engem a tánc, és minden más művészet is ezerszer jobban vonzott, mint ezek a férfiasnak nevezett sportok. Arról nem beszélve, hogy soha nem állt szándékomban beállni az apám mellé, a családi cégbe. Ki nem állhattam, ahogy az emberekkel bánt, beszélt! Mégis, hivatalosan vállalatvezetést, pénzügyeket tanultam az egyetemen, titokban meg divattervezést.

Ez utóbbit abból a pénzből finanszíroztam, amit fotózással kerestem. Egy színvonalas, melegnek szóló, hetente megjelenő magazinnak voltam az állandó modellje, maszkban, mindenféle jelmezekben, nehogy valaki rám ismerjen.

Baromi jól fizettek!

Ezért az egyért nem bántam a kosarazást meg a focit, mert tökéletes lett a testem tőle. Nem is tudom, honnan merítettem bátorságot a jelentkezéshez!

Óriási szerencsém volt, mert a főszerkesztő maga is hasonló cipőben járt fiatal korában, mint én. Az apja haláláig senki nem is tudta a családjában, hogy meleg. Ez biztonságot adott nekem is. Nem kellett attól tartanom, hogy a gazdag család meleg fia egyszer csak ott fog vigyorogni, jelmez és maszk nélkül, a címlapon!

Arra is figyelt, hogy olyan időpontokban fotózzanak, amikor már alig volt valaki az épületben. A többi modellel meg szinte soha nem találkoztam.

Így is rengeteg ajánlatot kaptam a szerkesztőségen keresztül. Híresektől és gazdagoktól épp úgy, mint kettősségben élő családapáktól, akiket gúzsba kötött a társadalmi elvárás, mint engem. De nem érdekelt. Nem akartam kockáztatni! Addig semmiképp, amíg a divatbemutatómat meg nem tudom valósítani. Az lett volna a nagy kiugrás – vagy a teljes bukás számomra.

A bukást - azt már megkaptam!

Ráadásul teljesen önállóan hoztam össze!

Remélem, még működik a magazin, mert ha a házból is ki kell költöznöm, akkor szükségem lesz minden centre, hogy meg tudjak élni. Az a kevéske dugipénzem, ami van, talán az első hónapra lesz elég, semmi másra.

Apám ellen, eddig, még senki nem győzött. Nálam erősebb, keményebb üzletemberek sem.

Én meg, bár fizikailag erős vagyok, a lelkem, akár egy kislányé. Elsírom magam a filmekben, könyvekben, vagy az utcán heverő, elütött kutya kihűlt testén.

Úgyhogy, az esélytelenek kétségbeesésével készülök a napra, amikor összeomlik az életem!

2.

Annak idején, hiába volt a rengeteg üzenet, meg levél, beküldött ajándék a magazinnál, sőt, még a főszerkesztő is tett egy finom ajánlatot, a szüzességemet, csak a huszadik születésnapom után vesztettem el.

Eriknek hívták.

Maga volt a CSODA!

Szőke hajú, de melegbarna szemekkel, hosszú, sűrű szempillákkal, fogászati reklámba illő, tökéletes mosollyal. Én sem vagyok éppen apróság a száznyolcvan

centimmel, de legalább fél fejjel magasabb volt nálam. Egy rendíthetetlen kőszikla! Egy fanyűvő! A megtestesült szőke herceg! Minden mozdulatából áradt a határozottság, a magabiztosság! Miatta kockáztattam meg, hogy három magazint is megvettem, és otthon, a matracom alatt rejtegettem. Amikor már nagyon el voltam keseredve, akkor az ő képeit nézegettem, simogattam, és róla álmodoztam.

Egyik alkalommal, éppen végzett a fotózással, alsónaciban, beolajozott felsőtesttel jött felém a folyosón. Én a kezdéshez igyekeztem, lesütött szemmel, kezemben a maszkommal, a latex overál még szabadon hagyta a testem derékig, amikor megtorpant mellettem egy pillanatra, és a fülembe súgta:

- Lent várlak a kávézóban! Ne zuhanyozz, csak öltözz át, és gyere!

Azt sem tudtam hirtelen, hogy fiú vagyok-e vagy lány!

Elpirultam, a szívem oly hevesen dobogott, hogy azt hittem, elájulok. Mindig azt gondoltam magamról, hogy ilyen téren határozott vagyok, de elég volt két mondat ettől a szőke vikingtől, és én legszívesebben nyüszítve kucorodtam volna a lába elé, hogy csináljon velem, amit csak akar!

Alig vártam, hogy vége legyen a fotózásnak. Most először, nehezemre esett koncentrálni. A fotós meg is jegyezte, hogy itt volt az ideje, hogy én is szerelmes legyek! Ha tudta volna! Hiszen ő is, meg a főszerkesztő is már

hónapok óta csak Erikről beszéltek. Mit beszéltek? Álmodoztak! Minden alkalommal, amikor szóba hozták előttem, olyan merevedésem lett a latex göncben, hogy majd kiszúrta az anyagot.

Ahogy utolsót kattant a fényképezőgép, már rohantam is az öltözőbe. Gyorsan lecibáltam magamról mindent, fél lábon ugrálva próbáltam beletalálni a farmeromba, a pólómat kétszer is meg kellett igazítanom, mire rendesen vettem fel.

Remegett a lábam, amikor megláttam a sarokasztalnál. Nem csinált semmit: nem állt fel, nem tárta ki a karját, nem vigyorgott, csak magához intett, a mutatóujjával. Boldogan rohantam, éppen csak nem lógott a nyelvem, és nem csaholtam! Majd' átestem a saját lábamon.

- Ülj le! Fújd ki magad, szépségem, mert mindjárt összeesel a nagy izgalomtól! Pedig még nem is csináltunk semmit! - mosolygott rám csintalanul.

Anélkül, hogy megkérdezett volna, rendelt nekem egy pohár limonádét. A máskor önérzetes énem most kisfiúsan mosolygott, hogy végre, valaki gondoskodik rólam! Új érzés volt. Tetszett.

- Szűz vagy? - jött a kérdés a semmiből, minden bevezetés nélkül.

Azonnal félre is nyeltem a limót, ezer felé prüszköltem szét, ami a számban volt. Megint elvörösödtem, aznap már másodszor.

- Ezt igennek veszem! - kuncogott, és leplezetlenül legeltette rajtam a szemét.

Istenem, milyen férfias és milyen szexi volt az a mosoly! A farkam azonnal megmozdult a gatyámban. Sejtettem, hogy ha így folytatja, hamarosan bajba kerülök!

- Mehetünk? - állt fel vigyorogva és már indult is kifelé a kávézóból.

3.

Döntenem kellett! Ha vele tartok, akkor elvesztem a szüzességemet, bevezetésre kerülök valóságosan is abba a világba, ahova tartozom. Ha maradok, szenvedhetek tovább, és markolhatom esténként a saját farkam a zuhany alatt.

Úgy pattantam fel a székről, hogy kis híján felborítottam azt. A szomszédos asztaltól többen is felém fordultak, de Erik még csak meg sem torpant.

Az ajtóban értem utol. Nem szólt egy szót sem, csak mentünk egymás mellett. Most néztem meg először közelebbről. Magasabb, izmosabb volt, a vállai szélesebbek, mint az enyém, mégis olyan kecsesen mozgott, mint a táncosok. Szálfa-egyenesen tartotta magát. Lehet, hogy gyerekkorában balettozott? Még így,

oldalról is láttam, hogy mosolyog. Nekem meg minden második lépésnél összeakadtak a lábaim. Most komolyan! Mit gondolhatott rólam?!

A szomszédos háztömb aljában volt egy parkolóház. A kocsija, valami öreg, csotrogány terepjáró, ott árválkodott a sarokban. Kinyitotta nekem az ajtót, megvárta, amíg beülök, majd áthajolva felettem, becsatolta a biztonsági övet. Mielőtt felegyenesedett volna, a kezével lágyan végigsimított a már keményen lüktető farkamon, majd határozottan megcsókolt.

A nyelve nem tűrt ellenkezést, azonnal a számba nyomult. Én még magamhoz sem tértem az első meglepetésből, amikor megkarcolta a körmével a mellbimbómat a pólón keresztül, és akkorát rándult a farkam, hogy azt hittem, ott, és akkor, beleélvezek a gatyámba. Össze kellett szorítani a seggemet, hogy ne így érjen csúfos véget az első randim.

- Élvezni fogod te is! Megígérem! Nyugi, szépségem! Vegyél néhány nagy levegőt, el ne durranj nekem idejekorán! - aztán még egy futó csókot lehelt a számra és mire magamhoz tértem, már be is sorolt a forgalomba.

Annyira le voltam döbbenve, hogy azt sem tudtam, merre mentünk, hol jártunk, észre sem vettem, hogy megérkeztünk, és leparkoltunk.

- Na, gyere, szüzike, lássuk, mire megyünk egymással!
- mosolygott rám és már indult is a lifthez.

Én meg, mint egy nagyra nőtt csecsemő, botladoztam utána. Csak ekkor tudatosult bennem, hogy a világosszőke hajához gyönyörű, melegbarna szem társult. Ahogy ez leesett, rögtön cikázni kezdtek az agyamban a kérdések: vajon milyen színű lesz a szőrzete? Barna? Vagy szőke? Erős vagy lágy, szinte puha, mint amilyen a haja lehet, ami meglibbent a legkisebb szellőre is az utcán? Végigfutott a gerincemen a borzongás!

4.

Hogy miért pont most jutott ez a régi történet az eszembe?

Mert ma reggel, a gazdasági hírekben, ott láttam vigyorogni a képernyőn, egy fényképen, mint az egyik legfiatalabb és legsikeresebb befektetőt, aki a saját erejéből küzdötte fel magát. Mindösszesen száz dollár kezdőtőkéje volt, amikor elhatározta, hogy addig nem áll le, amíg nem lesz belőle milliárdos. És most, a legutolsó befektetésének köszönhetően, ezt a célját el is érte.

Rá van szükségem!

Ha még szóba áll velem!

Hogy miért?

Mert, elkövettem a legnagyobb hibát, amit ember elkövethet. Egy leírhatatlan, szavakba nem önthető éjszaka után, még a hajnali derengés előtt, megléptem tőle. Egyetlen sor üzenet, egyetlen szó, bármiféle magyarázat nélkül.

Piszkosul megijedtem!

Tudtam, ha maradok, a családom előtt képtelen leszek tovább titkolni a másságomat. Azt is tudtam, hogy azon a napon, amikor ez ki fog derülni, az apám engem kitagad, anyám meg csak bólogatni fog hozzám, mint az autós kutyák a hátsó ablakban.

Én erre, akkor, még nem álltam készen.

Most sem, mint kiderült!

De akkor még abban reménykedtem, hogy egyszer csak leszállnak az angyalok a mi házunkra is, és apám meg anyám észreveszik, hogy nem a nemi identitásomtól vagyok az, aki. A gyerekekük.

Ahogy haladt az idő, úgy vált egyértelművé, hogy a szüleim soha nem fognak megváltozni, én meg elcsesztem a lehető legszebb, legjobb kapcsolatot, a legfantasztikusabb szeretőt, ami nagy valószínűséggel csak egyszer adatik meg az életben.

Azon az éjszakán, Erik mindent megadott nekem, amiről addig csak titokban olvastam, amiről hosszú és magányos éjszakákon át ábrándoztam, miközben a

telefonomon irigykedve néztem a képeket, videókat, és magamat markolásztam.

Fantasztikus partner volt. Türelmes, de igen határozott. Mi másra volt szüksége egy tapasztalatlan zöldfülűnek, mint én, ha nem erre? Mellette gyönyörű, kedves, humoros! A tökéletes társ - lett volna, ha el nem barmolom.

Még mindig beleborzongok, amikor arra az éjszakára gondolok!

Minden szóra, minden simogatásra, az összes félelmemre, és minden ölelésre emlékeztem a mai napig!

5.

- Gyere, szüzike! Ez a kecó ugyan még nincs olyan dögös, mint a tiéd, de hidd el, reggel el sem akarsz majd innen menni! - vezetett kézen fogva, mint egy kis óvodást, a hosszú folyosón.

Nekem kezem-lábam összeakadt, nekimentem a hátának az ajtóban, miközben a zárral bíbelődött, aztán jól bevágtam a csípőmet az asztal sarkába. Végül rám mosolygott, kézen fogott, és behúzott maga után a hálósobába.

- Ül le, és ne mozdulj, csak akkor, amikor én azt mondom! Nem szeretném, ha valaki azt gondolná, hogy verem a szeretőimet! - kacsintott rám, és én elpirultam,

kipirultam, elöntött a hőség ettől az egyetlen pici gesztustól.

Kisvártatva hozott két pohár, frissen készített limonádét a konyhából.

- Nem kapsz alkoholt, mert azt akarom, hogy mindent érezz, és holnap mindenre emlékezz! Megértetted? - emelte meg az államot a mutatóujjával gyengéden.

- Igen! Megértettem! - rebegtem halkán, mint egy kisiskolás.

- Akkor jó! Most levetkőztetlek. Látni akarom végre meztelenül is ezt a tökéletes testet! Tudod te, hogy hányszor vertem ki már magamnak a te latex ruhás fotóidra?

Hatalmasat csuklottam erre a vallomásra, ő meg csak nevetett.

- Te tényleg baromira szűz vagy! Csókolóztál már fiúval egyáltalán?

- Nem. Soha. Illetve veled. A kocsiban - hebegtem, mint egy idióta.

- Akkor honnan tudod, hogy ebben a csapatban játszol? - nézett rám komolyan.

- Már gyerekként is szerettem megérinteni más fiúkat. A lányokat meg nem csak, hogy nem kívántam, de elfogott az undor, valahányszor hozzám értek, vagy meg akartak csókolni.

- Szóval, ezért dobod őket már az első randin?

- Igen, ezért.

- Ezt nem értem! Minek ez a színjáték? Kit akarsz becsapni?

- Az én szüleim nem túrnek semmiféle másságot! Hiába vagyok az egyetlen fiuk, eltaszítanak maguktól, vagy, ami még rosszabb, olyan feltételekhez kötnék a maradásom, aminek nem tudnék megfelelni.

- Ez most komoly? Képesek lennének az egyetlen kicsi fiacskájukat elküldeni a picsába, pusztán azért, mert nincs oda a puncikért? Ennyire nem lehetnek vaskalaposak! - háborodott fel Erik, és ez annyira jól esett nekem, hogy kishiján elpityeregtem magam.

- Pedig ilyenek! - vettem egy nagy levegőt. - Apám még a gyerekkori barátját is megtagadta! Inkább kivásárolta a közös cégből, csak ne legyen semmi köze hozzá. És tudod, miért? Mert a keresztfiuk meleg, ők meg tovább tartották vele a kapcsolatot. Az apám szó szerint azt mondta neki, hogy válasszon: vagy a cég, vagy a keresztfiuk!

- Szegény, kicsi szüzike! Nem lesz könnyű életed! - nézett rám őszinte sajnálattal a gyönyörű, barna szemében. - Akkor hát ezért a sok maszk, meg jelmez a fotózásokon! Ennyi, amit meg mersz tenni?

- Igen is, meg nem is. Ebből fizetem a tandíjamat.

- Milyen tandíjat? - döbbent meg.

- Divattervező akarok lenni! Az apám arra, természetesen nem ad pénzt, mert szerinte az nem szakma, csak bohóckodás. Miatta tanulom a pénzügyeket, meg a többit, mert azt fizeti.

- Na, legyen elég ennyi a családoból, mert a végén még lelohad a lelkesedésem! - vigyorgott rám. - Nyugi, szépségem, csak vicceltem! Olyan éjszakát adok neked,

ami után talán még ahhoz is lesz bátorságod, hogy odaállj apuci elé! Emeld fel a karodat! - és már húzta is le a pólót rólam. Azaz fel.

Amikor meglátta az izgalomtól remegő hasamat, a ziháló mellkasomat, akkor rekordidő alatt megvált a saját ruháitól is. Én még mindig felemelve tartottam a kezemet.

- Te szórteleníted a hónaljadat? - kérdezte elfúló hangon.

- Nem csak azt - válaszoltam szemérmesen.

Erre álló helyzetbe rántott, aztán mire kettőt pislogtam, már nem volt rajtam se nadrág, se gatyá, de zokni meg cipő sem, és hanyatt dőlve feküdtem az ágyon. Szégyentelenül szétterpesztette a lábaimat, és ott térdepelt köztük az én mesebeli szőke hercegem. Hosszú, egyenes farkát simogatta, kényeztette, és közben a teljesen szórtelen nemiszervemben gyönyörködött.

Óvatosan végig húzta a mutatóujját a farkamon, finom kis nyolcasokat rajzolgatott a szeméremdombomra, tenyerében kényeztette a zacsimat, én meg rettegtem, nehogy már most a markába élvezzek.

- Várj még egy kicsit, szüzike! Látom, az első menet igencsak gyors lesz, de azt akarom, hogy ennek ellenére, mind a ketten élvezzük!

Tele nyomta a markát testápolóval (észre sem vettem, hogy mikor került a kezébe), és mellém feküdt, a jobb oldalára.

- Fordulj felém! Gyere még közelebb! Egy kicsit feljebb, így jó! Mostantól ne gondolj semmire, csak élvezz!

A krémes kezével először végig simított a farkamon, a tövétől a hegyéig, meg vissza, aztán mire kimertem nyitni a szemem, már össze is fogta a hatalmas markába az övével, és a kettőt együtt izgatta.

Uram atyám!

Kapkodtam a levegőt, nem tudtam, hova tegyem a kezem, a lábam! Szerettem volna megérinteni, de nem mertem, mert nem mondta, hogy hozzá érhetek!

Megbabonázva néztem, ahogy az ő kecsesen hosszú farka meg az én vastag, de rövidebb dorongom hol eltűnik, hol meg előbújik a kezéből. Az öle nem volt teljesen szőrtelen, trimmelve volt, és igen, szőke, mint a haja, finoman csiklandozott, ahol összeértünk. Viszont mind a kettőnket körülmetéltek. Hihetetlen volt a látvány, de az érzés is, ahogy egymást izgatta a két gyönyörű pénisz! A makkjaink csúcán igen hamar meg is jelentek az első örömcseppek.

Ha jó emlékszem, eddig juthattam a gondolkozásban, amikor eldurrantam. Szinte a semmiből jött a feszülés a gerincembe, és már lövelltem is ki a forró spermát, rá Erik hasára, mellkasára, de a sajátom sem maradt szárazon. Olyan hosszan, olyan bőségesen spricceltem, hogy ha álltam volna, valószínűleg elájulok a végére.

Meg is ijedtem egy pillanatra, hogy mit fog szólni, de csak megnyalta a szája szélét, mintha valami ínycsok falat került volna a szeme elé, és abban a pillanatban ő is elélezett. Jutott bőségesen rám is, mindketten tele voltunk egymással, és a saját nedvünkkel.

Ekkor Erik belemártotta az ujját a fehér, krémszerű spermába, és óvatosan a szám szélére kente.

- Kezdj el hozzászokni ehhez az ízhez, drágaságom, mert a következő menet a szádban fog végződni! Kicsit sós, kicsit krémes, de finom, meleg! Jó lenne, ha megszeretnéd!

6.

Én még levegő után kapkodtam, amikor ő kiment a fürdőbe, és néhány másodpercen belül két törölközővel tért vissza. Az egyik jól érezhetően nedves volt és meleg, ezzel törölte le először az én mellemet és hasamat, majd a magáét. Utána a szárazzal. De az már sokkal inkább volt egy újabb izgató előjáték, mint egyszerű törölközés.

Ahogy finoman dörzsölte a mellbimbóimat, éreztem, hogy a farkam újból megemelkedik. Még mielőtt teljesen kemény lettem volna, a kezembe nyomta a száraz törölközőt, és egyszerűen hanyatt feküdt az ágyon. Szinte remegett a kezem, ahogy hozzáértem.

- Csak nyugodtan! Bőven van időnk! Végezz alapos munkát, mert nem szeretnék holnapra megfázni! Pocsék dolog úgy a fényképezőgép elé állni, hogy vörös az orrod, mint egy bohócnak, és két percenként tüsszentesz egy nagyot!

Olyan viccesen adta ezt elő, hogy azonnal el is képzeltem, és máris vigyorogtam.

- Gyönyörű a mosolyod! Kár, hogy el kell rejtened a maszkok mögé. Ha egyszer egy fotód kikerülne a magazin címlapjára, a természetes szépségében, még ha csak félmeztelenül is, onnantól nem bírnád a rajongókat levakarni magadról! - vigyorgott rám.

- Így is sok ajánlatot kapok, semmi szükségem ilyen felhajtásra - húztam meg a vállam.

- És hogy lehet, hogy a sok ajánlatból még egyet sem használtál ki?

- Úgy, hogy félek! Mi van, ha kifogok valami perverz állatot? Vagy egy homofóbot, aki így vadászik áldozatokra?

- Ebben igazad van! De engem sem ismersz!

- Tévedsz! Sokat tudok rólad, mert a főszerkesztő meg a fotós, állandóan rólad beszél. Mind a kettő szerelmes beléd, és teljesen ki vannak akadva, hogy egyikük sem jön be neked.

Erik ekkor már hangosan nevetett, de a nevetése gyorsan elcsitult, és kapkodó, finom zihálásra váltott, ahogy közel értem a hímtagjához. Mire néhányszor végig

húztam rajta a törölköző durva csücskét, ismét keményen meredezett, a makkja a köldökét verdeste finom rebbenésekkel.

Megbabonázva néztem. Szerettem volna megszólalni, de bennrekedtek a szavak! Csak arra tudtam gondoltam, hogy milyen jó lenne megpusztilni ott, a csücsán, vagy végig nyalni teljes hosszában...

De nem tudtam, hogy kezdjek hozzá. Kérdezni meg nem mertem. Mintha csak olvasott volna a gondolataimban, rám nézett, megvárta, amíg én is felemelem a tekintetem, és rá figyelek.

- Mindegy, mit csinálsz, mert minden jó lesz! Vedd a szádba, nyalogasd, szopogasd, csak ne harapd le! Mert akkor lóttak a mai élvezeteknek! Szólni fogok, mielőtt elélvénék, és ha még nem vagy felkészülve rá, hogy lenyeld a spermámat, akkor inkább az arcodat dekorálom ki. Nem tudsz semmit rosszul csinálni, szüzike! Ne gondold túl! Csak csináld, ami jól esik! Játssz velem! – suttogta Erik, és a feje alá tette a kezét, lábait enyhén széttárta, hogy még jobban hozzá férjek.

Az ujjaimat égette a forró, feszes bőre. Elbódított az illata, a halk sóhajai, ahogy a mellbimbóját nyalogattam, és lassan, tétovázva haladtam a hasa irányába ismét. Egyre lentebb, még lentebb... mígnem beleütköztem a makkjába.

Felemeltem a fejem, újra megcsodáltam a merevedését.

Még nem volt az igazi. Pusztit nyomtam hát rá, a nyelvemmel keményen megpöcköltem a kis nyílást a csúcán, és igen! Most, azonnali volt a válasz: mély sóhajtás, néhány csepp előváladék, és egy kőkeményen meredező, gyönyörű himvessző!

Erik ekkor már szaggatottan szívta be a levegőt, a karjaival a lepedőt markolászta. Megnedvesítettem az ajkaimat, majd a nyelvemmel körbenyaltam a makkját, és lassan, óvatosan, bevettem a számba. Erősen koncentráltam, hogy a fogaim meg ne sértsék, mert nem szerettem volna lemondani a nekem járó élvezetről sem.

Először egy kicsit engedtem a számba, majd, amikor hallottam az újbóli hatalmas sóhajtást, újra, és újra nekiveselkedtem, egyre mélyebbre engedve a farkát. A kimaradó részt a kezemmel simogattam, ingereltem. A saját farkam már újra mereven állt, forrón lüktetett, és tudtam, hogy nem fogom sokáig bírni, annak ellenére, hogy még alig telt el fél óra, az előző élvezetem óta.

Erik ekkor megemelte a csípőjét, és a farka leszaladt a torkomig. Hányinger tört rám, köhögni kezdtem.

- Jaj, szüzike, ne haragudj! Csak egy ösztönös mozdulat volt! De most már vigyázz, mert bármelyik percben elsülhetek! Szerintem jobb lesz, ha ezt még nem erőltetjük a szádba! Csak ne engedd el a farkam! Simogasd hosszan! Most egy kicsit erősebben! Áhhhhhh!
- kiáltott fel, és máris telibe spriccelte az arcom, a nyakam. Én meg csak pumpáltam szorgalmasan,

miközben a másik kezem a saját farkamat kapta marokra. Erik azonban lecsapott rá, és közölte, hogy bírjak még ki két percet, amíg magához tér, aztán én is megkapom a jutalmamat.

Mit mondjak? Néhány perc múlva olyat élveztem a szájától, a szájába, hogy még negyedóra múlva sem voltam képes lábra állni.

Amikor az ajkai hozzá értek a farkamhoz, körbefonták a merevedésem, már erősen szorítottam a hátsóm, hogy minél tovább érezhessem ezt a földöntúli gyönyört. Hát még, amikor mélyen a torkára engedett! Közben végig engem nézett azokkal a csodaszép szemeivel! Minden megszűnt körülöttem, csak ő maradt és én! Eltűnt a szégyenlősségem, eltűnt a bizonytalanságom, úgy éreztem, hazataláltam! Igen, ez az, amire egész eddigi életemben vágytam!

Máris éreztem, hogy készülődik valami nagy-nagy dolog, a gerincem megfeszült, az állkapcsomat úgy szorítottam, mint még soha. Még többet akartam! De tudtam, hogy képtelen vagyok visszatartani magam.

Hangos morranással élveztem bele, a szájába! Az az érzés, ahogyan az ajkai, a nyelve masszírozták a farkamat, és a toroka finoman összerándult a makkom körül, az valami olyan hihetetlenül izgató volt, hogy tudtam, ezek után már semmi nem lesz ugyanolyan, mint előtte. Az egész életem megváltozott néhány másodperc alatt.

Bárcsak lett volna elég erőm kitartani mellette! De hát az ember mindig csak utólag tud okos lenni!

Már megint az ő fényképét mutatták. Egy telefonos interjú következett velem, élőben! Felhangosítottam a tévét, hogy el ne mulasszak egyetlen szót is belőle.

A riporter a kezdeti lépésekről kérdezte, és URAM ATYÁM! - arról beszélt, hogy egy meleg magazinnál volt fotómodell, így kereste meg az első tízezer dollárját, amit aztán a tőzsdén addig forgatott, amíg meg nem lett az első milliója. Ez volt az alaptőke, amivel induló vállalkozásokba fektetett be. Minden alkalommal nagy volt a rizikó, de amikor jó döntést hozott, akkor nagy volt a haszon is. Egyetlen terület van, amit eddig következetesen elkerült, az a divatipar, mert egy óriási, szerelmi csalódás kapcsolódik neki ehhez a szektorhoz, amin még a mai napig sem tette túl magát.

Aztán őszintén beszélt arról is, hogy melegként nem volt könnyű dolga még így sem. Bőven kapott visszautasítást a befektetési ajánlataira pusztán a nemi identitása miatt. Ennek ellenére ő szerencsésnek vallja magát, mert a családja az első perctől kezdve mellette állt,

és neki nem kellett választania a szerettei és a szexuális irányultsága között. De nem mindenki ilyen szerencsés. Kár, hogy sokan nem is próbálják meg, hogy vállalják önmagukat - zárta az interjút.

Basszus!

Ha Erik rólam beszélt, akkor eláshatom magam! Egy frászt fog nekem segíteni, azok után, ahogy akkor ott hagytam!

Hány álmatlan éjszakán át agyaltam már ezen! Hányszor éltem át újra és újra azt a fantasztikus néhány órát! Hányszor átkoztam el a teszetoszaságom, hogy nem mertem magam mellett kiállni! Hogy nem volt bátorságom őt választani! Hogy tovább hazudtam, mindenkinek, de legfőképp magamnak! Milyen könnyű volt elhinni, hogy mindezt a családi békéért teszem!

Egy nagy frászt! Ma már tudom, hogy csak félttem saját lábra állni! Hiszen még arra sem voltam képes, hogy a műhelyemet elvigyem egy rendes helyre, vagy én béreljek egy kis lakást, mert fontosabb volt Maria főztje, meg a szekrényben termő tiszta ruha, mint az önállóságom!

És mire mentem mindezzel?

Lehet, hogy napokon belül, mindent elveszítek! Ráadásul, apám akkor rúg ki a házból, amikor csak akar! Mint kiderült, minden az ő nevéen van! Hiába anyám hozta a pénzt meg a társadalmi státuszt a házasságukba,

idővel, na meg a nagyszüleim halála után, apu mindent átíratott a maga nevére. Gondolom, anyámnak elég volt egy pofon, vagy a bankkártyájának a korlátozása, hogy mindent szignáljon, amit az apám elé tett!

Ha valakinek, nekem aztán nincs jogom őt elítélni. Sem azért, mert a piához menekült, sem azért, mert mást sem csinál, csak bólogat! Hiszen én is ezt tettem eddig.

A képernyőn már valami terroristákról beszéltek, én meg tovább lebegtem az emlékeim folyóján.

8

Erik nem adott sok pihenőt. Azt mondta, hogy most, a harmadik lépés előtt csak egy dologra kell figyelnem: ne fussak el!

- Figyelj, szüzike! Lazíts! Gondolj bárkire, bármire, csak lazíts! Jó időbe telik, mire egy kicsit kitágítalak, mert nem szeretnék neked sérülést okozni. Az én farkam nem olyan vastag, mint a tiéd, análhoz ez a legjobb! Hosszú, de vékony. Egyáltalán nem fog fájni, sőt, annak ellenére, hogy az első alkalmad lesz, garantálom, hogy élvezni fogod! Kérdés?

- Nem hagyhatnánk mégis ki?

- Minek? Ha már idáig eljutottál, tapasztald meg, amit lehet! Velem jó kezekben vagy! Ami eddig történt, azt is élvezted!

- Tudom, hogy vigyázol rám, de mi lesz, ha anyuék észrevesznek valamit?

- Akkor majd azt mondod, seggre estél a pályán edzés közben! Higgy nekem, néhány órán belül már te sem fogod érezni, hogy ott jártam benned! Persze, dönthetsz úgy is, hogy ennyi elég volt, akkor hívunk neked egy taxit, te hazamégy, én meg kialszom magam.

- Maradok - válaszoltam halkán.

Mint egy nagy gyerek, magára rántott, két keze közé fogta az arcomat, és a nyelve már ott barangolt a számban, a fogaimon, az ajkaimon, táncba hívta az én passzív husikámat. Észre sem vettem, mikor fordultunk meg, és kerültem megint alulra. Betérdelt a két lábam közé, és néhány határozott nyelvcsapással újra felállította a farkam. De itt meg is állt.

- Húzd fel a térdeidet a mellkasodhoz, nyisd szét, amennyire csak tudod és öleld át a kezekkel! Még szélesebbre! Még egy kicsit! Így tökéletes! Bármi történik, tartsd így a lábad! Menni fog?

- Igyekszem! - válaszoltam remegve, mert nagyon új volt még nekem ez a nagy kitárulkozás, és bevallom, zavart is.

- Tündérekém, én minden porcikádat akarom! A segged csak egy a sok közül! Lehet, hogy megdugom ma még a markodat, a füledet, esetleg a finom kis hónaljadat is! De most ez a szűk kis lyuk van soron! Ám, hogy folyamatos lehessen az élvezetünk, már most felteszem az övszert a

farkamra. Látod, milyen keményen áll? Miattad! A puszta gondolat ilyen hatással van rám!

Jókora mennyiségű krémet csorgatott a gátamra, éreztem, ahogy folydogált lefelé. Körkörösente kente el a végbelem körül, és ahogy szűkültek a körök, időnként bebenyomult az ujja oda, ahonnan leginkább kifelé szokott jönni minden.

- Lazíts! Engedd el magad! Gondolj arra, hogy ami ki tud jönni, az be is tud menni!

Elnevettem magam, ő meg arra használta ezt a pillanatnyi önfeledtségemet, hogy bedugja az egyik ujját, jó mélyre. Mozdultam volna, de nem tudtam, hova.

- Maradj! Ez már bent van! Szokd meg! Hidd el, csak feszít egy kicsit, idegen az érzés, de nem fáj! Egyébként min neveltél? - terelte el a figyelmemet azonnal.

- Pont arra gondoltam, hogy ez a lyukam eddig egyirányú utca volt, erre te közölted, hogy ...

- ... ami ki tud jönni, az be is tud menni. Látod, még a gondolataink is egy irányba mozdulnak! Na, nézzünk még egy kis krémet, és amikor szólok, vedd nagy levegőt, háromszor egymás után, és határozottan, röviden fújd ki. Rendben?

- Rendben.

- Akkor egy!

Amikor a második nagy levegőt kifújtam, váratlanul benyomta a második ujját is a seggembe. Ugyanakkor a másik kezével rámarkolt a farkamra, és keményen pumpálni kezdte. Ellentétesen mozgatta a két kezét, és

már megint közel álltam ahhoz, hogy elélvezzek, amikor hirtelen kihúzta belőlem az ujjait.

Majdnem felkiáltottam a meglepetéstől. Először fájt, aztán hiányzott. De már éreztem is a makkját a lyukamnál.

- Túl nagy! - feszültem meg.

- Mit kértem tőled? Hogy lazíts! Ha összeszorítod magad, akkor még a kisujjam sem fog beférni, nemhogy a farkam! Az előbb már két ujjam ott volt benned!

- Ez fáj! Hidd el! - hisztiztem tovább.

Erre megszorította a makkomat, de jó alaposan! Én megrándultam, ő meg egy határozott mozdulattal belém nyomta magát. Próbáltam elhúzódní, de megfogta a csípőmet, és szorosan tartotta.

- Nagy levegő, szűzike! Ez is bent van! Nagy levegő, és lassan fújd ki! Csak hagyd, hogy a tested hozzászokjon! Érzed, hogy már nem is feszít annyira? Mindjárt el kezdek mozogni benned, és olyan magasságokba repítelek, amit még soha nem tapasztaltál meg. Nem zsibbadt még el a lábad?

- Nem, a lábam jól van, de a fenekem fáj!

- Ne légy puncsi! - vigyorgott rám aranyosan, de még mindig keményen tartotta a csípőmet.

Egyik kezével finoman simogatta hol a gátamat, hol a heréimet, aztán a farkam megint. Most, hogy megnyugodtam, a másik kezével a saját dorongját fogta. Először aprókat mozdult bennem, majd egyre hosszabban siklott, ki, és be. Éreztem, hogy csak a makkja az, ami

mindig bent marad. Aztán az sem. De mire megkönnyebbültem volna, már vissza is toltta magát.

Meglepődve vettem észre, hogy egyre kevésbé fáj, egyre kevésbé feszít. Egy hosszú lökést követően hozzáért valamihez, ott bent, amitől végig szaladt rajtam a borzongás, és a farkam olyan vigyázz állásba dobta magát, hogy csak csodálkoztam.

- Meg van! Ugye, tudod, mi volt ez?

- A prosztatám?

- Bizony, a P pont! Ami a nőknél a G-pont, az nekünk a P-pont. Látod, ezért jó, hogy ilyen hosszú a farkam, mert egyébként ez az extra élvezet most elmaradna. De nem fog! Legalábbis neked nem!

Most már módszeresen nyomta olyan mélyre a farkát, hogy minden egyes alkalommal érintse azt a bizonyos pontomat. A farkam lüktetett a kezében, de ő is egyre szaporábban vette a levegőt.

Aztán felrobbantam!

Rászorítottam a farkára, nem engedtem, hogy egy tapodtat is mozduljon a P-pontomtól. Riszáltam a seggem, szinte magamba húztam, még mélyebbre, még mélyebbre... A lócsömből úgy spriccelt ki az ondó, hogy még az államról is csöpögött. Mire én ellazultam, ő akkor durrant el. Éreztem, ahogy megfeszült, ahogy rángatózott a husángja bennem.

Már csak egy nagy sóhajtásra maradt erőm, amikor kicsusszant belőlem. Eldőlt mellettem, mint egy darab fa. Még lehúzta magáról az óvszert, és a nedves törölközővel végig simított a seggemen, de többre nem volt energiája neki sem.

- Micsoda erő van benned! Azt hittem, ott marad a farkam a seggedben! - nevetett halkán, miközben közelebb húzott magához. - Tudtad, hogy még belül is olyan finom és puha vagy, mint a selyem? Mostantól új becenévre lesz szükséged, mert már nem vagy szüzike! Te leszel Silk! A Selyem! Hihetetlen vagy! - fordult felém, és szorosan átölelt.

Megpuszilta a vállamat, keresztbe tette a kezét a hasamon, és békésen szuszogott néhány percig.

9

Már épp elszunnyadtam volna, amikor kirángatott a fürdőszobába, hogy zuhanyozzunk.

Megmosdatott, mint egy gyereket, alaposan megtisztította minden hajlatomat, minden lyukamat, aztán kizavart a hálóba, mondván, ha maradok, akkor nem tud ellenállni nekem, és soha nem végzünk a zuhanyozással.

Öt perc sem telt el, máris mellettem feküdt. Magához húzott, belepuszított a nyakamba, finoman megharapdálta a vállamat, aztán elaludt.

Én meg ott maradtam édeskettesben, a félelmeimmel.

Ez az éjszaka volt az álmaim, a vágyaim netovábbja. Erik volt az én szőke hódítóm, az én vikingem, az én hercegem! Ő jelentette nekem a világot, ahol az lehettem, aki voltam. Ahol nem kellett megjátszani magam, nem kellett másnak mutatkozni, megtagadni önmagam.

De hogyan tovább?

Sejtettem, hogy ő nem az a fajta férfi, aki sokáig túrné, hogy titkolják. Én meg nem voltam elég erős ahhoz, hogy felvállaljam. Ha engedtem volna, hogy abból az egyetlen éjszakából, abból az egyszeri, nagy kalandból kapcsolat legyen, abban mind a ketten halálos sérüléseket szenvedtünk volna.

A másik opció az volt, hogy kiszállok. Megfutamodok, és igen, elveszítem őt örökre.

Két rossz közül a legrosszabb döntést hoztam akkor: leléceltem.

Lábujjhegyen osontam ki az előszobába, kapkodva vettem magamra a ruháimat, állandóan hátrafelé lesve, mint egy tolvaj. Már hajnalodott, amikor elértem a kapu

elé, és futni kezdtem. Végre felbukkant előttem egy szabad taxi, és úgy kerültem el a hátsó ülésen, mint aki menekül egy szekérderéknyi fegyveres rabló elől.

Pedig csak a saját lelkiismeretem üldözött.

Hogy mit nyertem ezzel?

Semmit.

Szarul éreztem magam, depressziós lettem, a fotózást is abbahagytam. Az egyedüli, ami a lelket tartotta bennem, hogy megnyertem egy egyéves szakmai ösztöndíjat Franciaországba, Párizsba, a híres Paco Rabanne stúdiójába.

Akkor, arra az egy évre volt szükségem, távol mindentől és mindenkitől! Egy olyan országban, ahol a tehetségemen kívül semmi nem számított.

Ahol senki nem ítélkezett felettem, pusztán azért, hogy kit szeretek, vagy kit nem.

Apu ugyan nem volt elragadtatva, de azt értékelte, hogy mindkét diplomámat egyszerre szereztem meg, mind a kettőt kitüntetéssel. Szerencsére, nem jutott eszébe megkérdezni, hogy miből fizettem a divattervezői tanulmányaimat, arról meg szerintem gőze sem volt, hogy ehhez még mennyi minden más költség is társult, mint anyagok, varrógép, vagy éppen egy-egy stúdió bérlése, modellek.